

KOEKWOWAĆ (1) *vb pf a. impf*

inf koekwować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Porówn(yw)ać pod względem wielkości [coaequo – równam Calep; równam co, wyrównywam ziemię, ścianę; równam jedno z drugim, porównywam nierówność – coaequo Cn] [co]: Iż gdyby mąż vmârł on co trzy żony miał, tedy potomkowie iego nim do oyczyzny przychodzą, mużą wprzód coękwować połági mátek fwych. SarnStat 1271.

MM